

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Λαλεῖτε ἕκαστος τὴν ἀλήθειαν πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· ἀλήθειαν καὶ κρίσιν εἰρήνης κρίνετε ἐν ταῖς πόλιαις ὑμῶν. (Ζαχ. η' 16).

Ὁ εἰλικρινῶς βουλόμενος νὰ ἀναδιφήσῃ τὴν σχέσιν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ Πλάστου τεθειμένου φυσικούς τε καὶ ἠθικούς νόμους, δὲ εὔρη τὴν μὲν εὐδαιμονίαν τοῦ ἀνθρώπου συνδεδεμένην μὲ τὴν τήρησιν τῶν νόμων τοῦ Θεοῦ, τὴν δὲ κακοδαιμονίαν αὐτοῦ μὲ τὴν παρακοὴν αὐτῶν.

Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ τὸ λαλεῖν τὴν ἀλήθειαν ἐμπεριέχεται μεταξὺ τῶν ἠθικῶν νόμων τοῦ Θεοῦ ἔπεται ὅτι πᾶν ἄτομον, πᾶσα κοινωνία καὶ πᾶν ἔθνος λαλοῦν τὴν ἀλήθειαν συντελεῖ πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν περὶ αὐτό· παραβαῖνον δὲ συνεργάζεται πρὸς τὴν κακοδαιμονίαν πάντων· διότι ὁ λαλῶν τὸ ψεῦδος οὐ μόνον ἑαυτὸν βλάπτει, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς περὶ αὐτόν· διότι τὸ ψεῦδος αὐτοῦ λεληθότως μὲν ἀλλ' ἐναργῶς ἐκ τῶν ἔργων καταδεικνύεται ὅτι ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων τῶν ἄλλων καθιστῶν αὐτοὺς ὁμοίους αὐτῷ, ὡς καὶ τὸ ἠλεκτρισμένον σῶμα ἐξ ἐπιδράσεως ἠλεκτρίζει τὸ μὴ ἠλεκτρισμένον. Τούτου δ' ἕνεκα διαθρυλλεῖται ἔνθεν μὲν τὸ γνωμικὸν «ὁμοιον ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει» ἔνθεν δὲ τὸ τοῦ ποιητοῦ· «Ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἀπ' ἐσθλά διδάξαι, ἣν δὲ κακοῖσιν συμμίσηγης ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα νόον».

Τούτων λοιπὸν οὕτως ἐχόντων, οἱ μὴ λαλοῦντες τὴν ἀλήθειαν, δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι λεληθότως πως πράττουσιν, ὡς καταστροφεῖς τῶν νόμων τοῦ Θεοῦ, ἀσυγκρίτως

ἐπιβλαθέστερον ἔργον ἐκείνων, οἵτινες ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ἐργάζονται τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν μεγαλοπρεπεστάτου ἡλίου, τοῦ φωτοβόλου τούτου ἀστρου τῆς ἡμέρας, ὅπερ καλλύνει καὶ ἀνακαινίζει πάντα τὰ περὶ αὐτὸ στρεφόμενα οὐράνια σώματα τῆς γονιμότητος, λέγω ταύτης καὶ πηγῆς τοῦ τε φωτός καὶ τῆς θερμότητος, ἀνευ τῆς ὁποίας ἀδύνατον τὰ ὕδατα νὰ μετατρέπωνται εἰς σμικροτάτας ἀτμίδας, αἵτινες ἀνερχόμεναι εἰς τὰ ὕψη καὶ ἐκεῖ κατὰ λόγους φυσικούς διαρρηγνύμεναι νὰ παράγωσι τὴν βροχὴν, δι' ἧς οὐ μόνον θαυμαστῶς στολίζεται ἡ σφαῖρα, ἣν κατοικοῦμεν, ἀλλὰ καὶ παρέχει τροφήν εἰς τε τὰ ζῶα καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς ὑπερηφάνως βηματίζοντας ἐπὶ τῶν εὐρέων στέρνων αὐτῆς, διότι οἱ μὲν δύνανται, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ἐπιτυχίας, νὰ ἐπιφέρουσι βλάβην εἰς τὸν ὑλικὸν μόνον ἀνθρώπον οἱ δὲ καὶ εἰς τὸν πνευματικόν· διότι οἱ ψεύσται καθιστῶντες καὶ τοὺς ὁμοίους αὐτοῖς ἀνθρώπους ψεύστας ἀμφοτέρωθεν καθίστανται ἔνοχοι καὶ ἄξιοι τῆς αἰωνίου τιμωρίας μὴ συμφώνως πράττοντες πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ Πανσόφου Δημιουργοῦ νόμους, καὶ καθὼς οἱ παραβαίνοντες φυσικόν τινα νόμον τιμωροῦνται οὕτω καὶ οἱ παραβάντες ἠθικὸν νόμον ἐξάπαντος δὲ τιμωρηθῶσιν· ἄρα πᾶς ὅστις ἀγαπᾷ ἑαυτόν τε καὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ ὡς ῥυθμίζῃ τὸν βίον αὐτοῦ κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Πλάστου, διότι ὁ Κύριος ὑπισχνεῖται αὐτοῖς τὴν εὐδαιμονίαν ἐν τῷ παρόντι κόσμῳ καὶ τὴν βασιλείαν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Θ. Μ. Μ.